Мъж на 36 съм, млад и уж енергичен. От два месеца обаче съм безработен и нямам сили за жената. Тя започна да се цупи, на мърмори. Ама, как кажете ми, да мисля за секс, като в главата ми друго се върти – къде мога да потърся работа и да взимам достатъчно пари, че на семейството ми нищо да не му липсва? Опитвам се да я задоволявам, ама понякога от всичките тия проблеми хич не ми става. Не знам как да намеря изход от това положение. Дано вие, д-р Врабчев, ми дадете някаква идея. Сам не мога да се справя вече.

Генчо

Здравейте Генчо,

Не много отдавна отговорих на писмо с подобно съдържание, на друг един мой читател с подобна съдба като Вашата. Спокойно. Няма да се повтарям. Обещавам ви. Защо ли?

Ами защото при Вас нещата стоят малко другояче. Какво точно? На всеки днес може да му се случи да остане без работа. Дори и нашият президент в момента. Не, не се шегувам. Не са рекли – не са му гласували импийчмънт, сиреч уволняване. И хайде, г-н вече експрезидент - при съпругата си!

Та това, откъдето и да го погледнеш си е една голяма психотравма. Повтарям – психотравма. Такъв е днес животът ни – несигурен, ама много несигурен. И сега при Вас – какво? Оставате без работа. Но както казват старите хора – едно зло не идва само. Какво е другото? Момент, не бързайте.

Най-напред да си отговорим на въпроса „Защо рано или късно се събираме за да живеем заедно, като мъж и жена. Защо?". Та било и както сега е модерно – на семейни начала. Не само за да сме двама. Не само да сме двамата заедно. Не само за да си родим децата. Не само за да ги отгледаме заедно. Кои? Ние! Аз като мъж, а тя като жена. В това НИЕ!

Помните ли онези слова, които винаги се споменават, когато двама са решили да бъдат ЗАЕДНО! Да бъдат заедно – в радост и неволи. В мъка, изпитания и тъга! Да са заедно в здраве и в болест. Да са заедно във всичко, което им предстои в този живот. Помните ли: „кълна се – в дявола и Бога, кълна си никога да не оставям Теб"! Да, това беше във филма „Вчера"! А днес...?

Да, ама кълна се винаги да съм до теб?! Кълна се винаги да ти помагам! Кълна се!

Да, ама Не! Сега до Вас –я няма Вашата съпруга. Не, тя е там при Вас. Ама не до Вас! Защо? Всъщност знам защо. Кой не обича победителя? Кой? Всички обичат победителят! Никой, ама никой не обича губещия. И не само това. Всички му обръщат гръб. Та така и с вас самият. Не подадоха ръка, не ви помилваха, не Ви целунаха. Не Ви казаха „Скъпи, аз продължавам да те обичам. Не се притеснявай. Аз съм до теб. И заедно .. Повтарям заедно ще се справим. Важното е сега да си спокоен. Важното е сега да помислим и двамата къде би било разумно за започнеш да работиш. И няма никакво значение от какво естество е трудът. Всеки труд е благословен. Дотогава можеш да разчиташ на моята помощ. И каквото и да става с нас занапред – ние винаги ще продължаваме да се обичаме. И точно, благодарение на тази наша взаимна любов – ще успеем. Вярвам в това. Повярвай и ти! Бъдещето е пред нас. Няма начин да не успеем – защото сме млади и защото се обичаме. Много се обичаме!"

А, вместо това – това което пишете в писмото си. А и точно за това не само нямате желание за любов. И точно затова нямате и добра полова възбуда. Да, точно затова! Казано е: „Уморен може да може, но КАХЪРЕН НЕ"! И стоите там – някъде. Сам, жестоко сам! Но веднага бързам да Ви кажа още веднъж. Спокойно! Рано или късно и

на нашата улица ще изгрее слънце. Моля Ви от все сърце – да съхраните себе си! Моля Ви. Тези тежки дни ще отминат. И тогава Вие ще почувствате не, по-точно – Вие ще станете и ще продължите напред. Тогава Вие пак ще повярвате в себе си. И ще победите. А за тези, които Ви обърнаха гръб ето нещо от нашата естрада. Ами да, то беше някога, ала и днес е актуално:

МНОГО ЛИ СТРУВА

Ти си тук, ти мълчиш,
криеш ти своите очи.
Като лист осланен
радостта умира в мен.

Глъхне без твоя смяхтази стара земя.
И на нея и на мене,
радостта върни.

Много ли струва една нежна дума към мен.
Поглед единствен, дори като зима студен.
С него да върнеш ти моите убити мечти.
Слънцето гаснещо над тъжния ден.

Любовта като лист
с вятъра ще отлети.
Само с поглед чист
можеш да я върнеш ти.

Глъхне без твоя смях
тази стара земя.

И на нея и на мене,
радостта върни.

Много ли струва една нежна дума към мен.
поглед единствен, дори като зима студен.
С него да върнеш ти моите убити мечти.
Слънцето гаснещо над тъжния ден.

{youtube}3ZgXFY7R8Vo{/youtube}

Разбира се, че е песен на Лили Иванова. Текстът на български е на една моя добра позната поетесата Надежда Захариева.
Ако иска тя, Вашата съпруга, нека прочете тези мои редове. Не се отказвам от нито една дума в тях. Но аз искам да я попитам, макар и задочно. Защо, милейди, наказвате така жестоко Вашето момче? Защо?

Ако и Вие самата искате и занапред да сте заедно с него – дайте му една Ваша хубава дума. Дайте му един Ваш нежен поглед. Дайте му една Ваша топла целувка. Окуражете го. А нощем – дайте му хиляди Ваши горещи целувки и много, ама много сладострастни милувки.
Сиреч - направете го един остров. Направете го един остров на Вашата любов към него. Един остров заобиколен от всякъде с морето на Вашата обич към него.

Ами ДА! Сетих се! Имаше тогава и една такава песен – „Направи ме остров!". Мелодията е същата. Та от тази мелодия стана песента на Лили. Но оригиналният текст на английски изпя певецът Джо Долън. Ето текстът в оригинал:

Make Me an Island
Different eyes, different sighs
Different girls every day
Different names, different games took my breath clean away
But I'm changed, rearranged, I'm enlightened and how
you have caught me, you have taught me and I'm different now

Take me and break me and close all your windows and doors
Shut me off, cut me off, make me an island, I'm yours
Take me away from the world, take me away from the girls
Take me and break me and make me an island, I'm yours

Running round, shifting ground, that's the life I have seen
But I'm tired, uninspired and I've wiped my slate clean
You are mine, I am yours if the Lord will allow
You have caught me, you have taught me and I'm different now

Take me and break me and close all your windows and doors
Shut me off, cut me off, make me an island, I'm yours
Take me away from the world, take me away from the girls
Take me and break me and make me an island, I'm yours.

{youtube}61J8b8NwSDI{/youtube}

Е, колко хубава би било всеки да направи любимия си, любимата си остров в морето на своята любов!
Та това е! В живота ни, макар и кратък – времето не винаги е слънчево. Понякога има и доста зли бури. И тогава би било добре ако не съм сам, а имам верен човек до себе си. По-леко е тогава. По-леко е. И бурята хич не може да попречи на моя нормален човешки живот. Даже и на моя сексуален живот. Защото съм обичан и самия аз обичам. Но знам прекрасно. Прекрасно вече знам – на моите почти 68 години, които скоро ще навърша,

че и след най-злата буря винаги изгрява слънце. И тогава.. О, тогава изгрява най вълшебната дъга на света. И много си помислете тогава с кого си заслужава да минете под тази дъга на любовта.

И накрая използвам възможността да ви поздравя с още няколко прекрасни песни на Joe Dolan:

Joe Dolan - Goodbye Venice Goodbye

{youtube}p0G9Fq3nsbo{/youtube}

Joe Dolan - Lady In Blue 1975

{youtube}Grs2m9P_QOs{/youtube}

Joe Dolan - Danny Boy

{youtube}dG3grzrGAMQ{/youtube}

д-р Илия Врабчев, сексолог-психотерапевт